

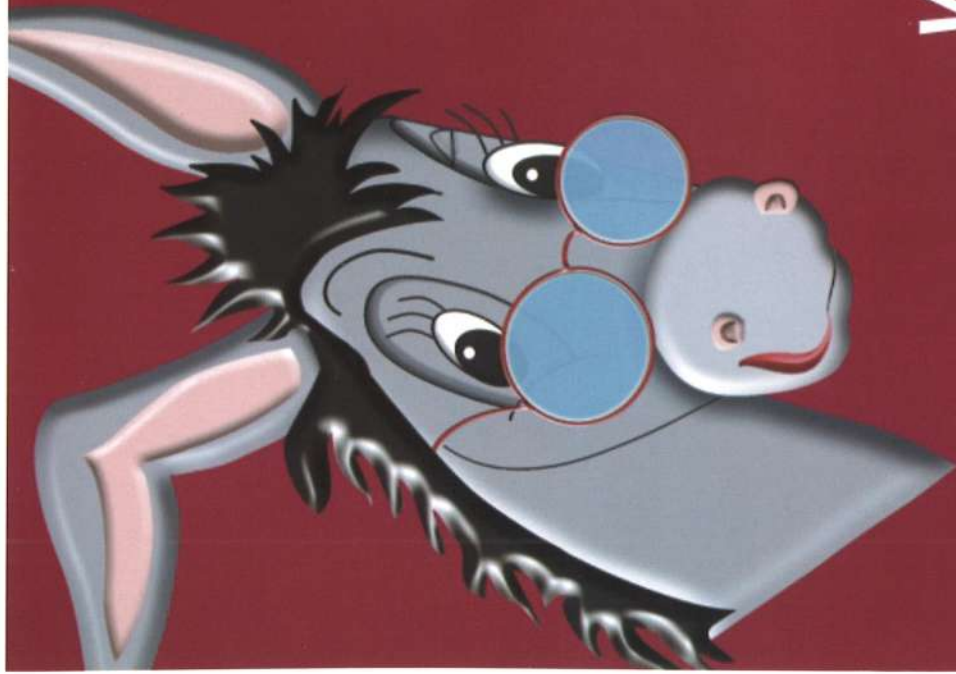
TRAMUNTXANETA Nº 10

SETEMBRE 2005

El parc més divertit de l'Empordà

Family Fun Park

VILACOLUM - Alt Empordà (Girona)
tel. 972 550 321 • www.familyfunpark.net

VILACOLUM

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT

Edita

Colla Castellera de Figueres
Apartat de Correus, 229
17600 Figueres

Coordinació

Carmen Vilagran

Correcció

Marta Callavé

Fotos

Arxiu de la Colla
Ramon Matamoros

Han col·laborat

Anna Iglesias
Centre Penitenciari

Portada i pàgines centrals

Eva Iglesias

HAN ESCRIT

Joan Armangué
Jordi Fèlix
Jualu
Jordi Pascual
Joan Ferron
La tècnica
Carmen Vilagrán
Ari Eva i Viky

DIBUIXOS

Quico Oller
Sara

PASSATEMPS

Beni Pérez

Impressió

Impremta Aubert
Sant Joan les Fonts
Tel. 972 29 30 10

Dipòsit legal: GI - 370 - 2005

Aquest 2005 és l'any del novè aniversari de la Colla Castellera de Figueres i tal com vaig dir, l'any d'escalfar motors, per tal de celebrar com cal el 10è aniversari.

També és el moment de repassar les activitats dutes a terme de setembre a setembre.

Unes activitats destinades exclusivament a benefici dels propis membres de la Colla com poden ser: les colònies de la mainada, la calçotada ... i altres destinades a donar a conèixer la nostra Colla a Figueres i a la comarca, com poden ser: la bicicletada, la festa infantil...

Ja fa tems que l'Ajuntament va presentar el projecte del nou local per la Colla, *El Molí de l'Anguila*, dons bé bones notícies. S'ha adjudicat l'obra i està previst que aquest mes de setembre s'iniciïn les obres, amb una durada aproximada d'un any. Sembla més clar doncs que pel proper 10è aniversari podrien inaugurar el nou local.

També, i des de la modèstia, voldria fer una reflexió: A tots els castellers que hem pres el compromís de pertànyer a una Colla Castellera, la Colla Castellera de Figueres en particular, siguem conscients que aquest compromís vol dir que tenim d'assistir, dins les nostres possibilitats, a totes les activitats de la Colla i en especial a l'hora de fer castells a les diferents places de la nostra geografia. Una colla no es fa amb uns pocs sinó amb la col·laboració i la constància de molts.

Com cada any, i aquest no es diferent, hem tingut incorporacions de nous membres: sigueu benvinguts i no deixeu d'explicar a les vostres amistats les experiències en el si de la Colla Castellera.

Tampoc val oblidar-nos dels que fa temps que pertanyen a la Colla: moltes gràcies per la vostra dedicació i no defalliu en la vostra tasca de fer la Colla Castellera de Figueres més gran.

Cordialment

Jordi Fèlix i Franquesa

**PORTAS-GRIFEU, S.L.
AGÈNCIA D'ASSEGURANCES**

c. Nou, 55 baixos - 17600 FIGUERES
Tel. 972 67 30 09 - Fax 972 67 21 26

Brigid^{SERRA}

Dona & Home
P E R R U Q U E R I A

St. Joan Baptista, 27
17600 Figueres
brigid@serra.com www.brigid@serra.com

972 516 259
Dimarts i dimecres de 9 a 13 h i de 15 a 19 h
Dijous, divendres i dissabte de 9 a 19 h

Cafeteria - Bar - Restaurant

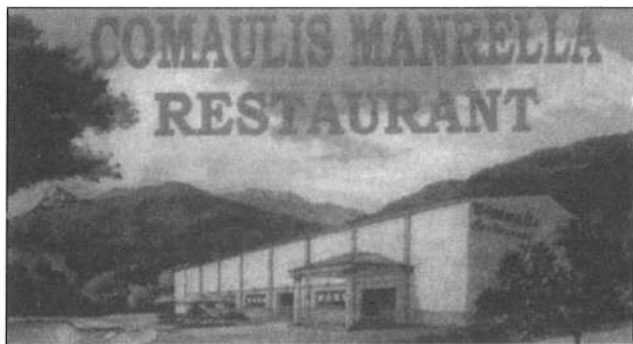
Can Carlos

972 52 57 77

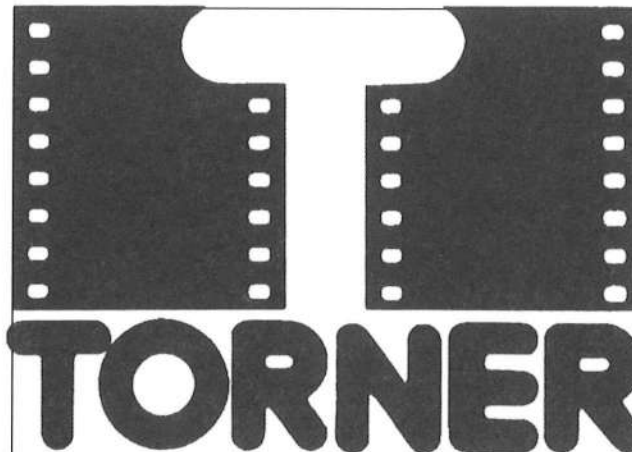
c. Mestral, 14 - Pol. Industrial Pont del Príncep
17469 VILAMALLA

Pl. Víctor Català, s/n
17600 FIGUERES
Tel. 972 508 485

TLN.972.53.52.23
FAX 972.53.50.69
DE LA FRANCE
00.34.972.53.52.23

Tel. 972 502 137 Fax 972 507 383
torner@telefonica.net
Sant Pau 3 17600 FIGUERES

EL CENTRE CULTURAL MOLÍ DE L'ANGUILA EN MARXA

Fa pocs dies, concretament en el Ple del 28 de juliol, es va prendre l'acord d'adjudicar l'execució de les obres del «Projecte de construcció del Centre Cultural Molí de l'Anguila» a l'empresa *Argón Informàtica SA*, com a resolució del concurs entre les empreses que estaven interessades a dur a terme aquesta obra, i que s'havia convocat a la sessió plenària de l'Ajuntament del 12 de maig d'enguany.

El Projecte, que d'altra banda es troba inclòs en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, té establert un termini d'execució de 10 mesos i un pressupost de 1.187.144 euros, i caldrà complementar-lo amb el projecte d'instal·lacions.

Penso que aquest acord i les perspectives que obre arriben en un moment especial per als amics de la Colla Castellera de Figueres, ja que l'anunci de la materialització d'aquest projecte, que els ha de permetre assolir un desig que ve de lluny -disposar d'un espai propi, adequat i ampli, per dur a terme assajos i activitats-, coincideix amb el novè aniversari de la seva creació; Quan ja ha passat prou temps perquè hagin esdevingut una entitat sòlida, ben coneguda a la ciutat i a l'ambient casteller d'arreu de Catalunya, amb experiència i amb les idees molt clares pel que fa a projectes i a necessitats.

Així, doncs, Figueres comptarà ben aviat amb un nou equipament de titularitat municipal, a on algunes entitats de casa, que fins avui no han comptat amb els mitjans necessaris per realitzar les seves activitats amb bones condicions i garanties de seguretat, podran assolir aquelles fites que es proposaren en el moment de la seva creació. Són entitats que treballen il·lusionadament per mantenir ben vives les seves arrels culturals. Un àmbit, precisament, en el que vosaltres, els integrants de la Colla Castellera, hi jugueu un paper molt important.

Joan Armangué i Ribas
Alcalde de Figueres

CASTELLERS NO CATALANS

Cuando era joven me hice 'casteller' en Cataluña, es decir, hacía 'castells' (torres humanas) con más hombres. En la provincia de Tarragona existe esta tradición de hacer torres humanas. Se juntan muchos hombres y aguantan encima de ellos a otros tres o cuatro, y después a tres más, hasta que hacen una torre muy alta. Algunas torres humanas pueden llegar a tener una altura de cinco hombres. Me gusta seguir esta tradición y hay un dicho catalán que dice: 'La pinya fa la força' (la unión hace la fuerza).

Dentro de las fiestas mayores que se celebran en Cataluña, hay que destacar la presencia singular de las «torres humanas», llamadas en catalán *els castellers*.

Levantar las torres humanas es arriesgado y peligroso. Hace falta una buena dosis de fortaleza, equilibrio y valor para formar estas impresionantes pirámides humanas. Cada persona que forma parte de la torre juega un papel esencial, aunque desprovisto de personalidad, dentro del mayor anonimato. Las personas que se encuentran en la base, a las que se unen gran número de simpatizantes, son la *piña*, lo más esencial. El personaje que tiene por misión culminar el castillo, levantando el brazo al conseguirlo, es un niño o niña de cinco a diez años.

Las torres se suelen levantar en la plaza mayor del pueblo o la ciudad, ante la presencia de miles de espectadores. La tierra de los *castellers* la integran siete comarcas catalanas de las regiones de Tarragona y Penedés. Hay una permanente competencia entre distintos grupos o *collas* para levantar *los pilares, torres y castillos* más altos, que en ocasiones alcanzan nueve niveles de altura.

Las diferentes clases de castillos se nombran por el número de participantes que intervienen y el número de pisos de altura. La tradición de las torres humanas surgió a mediados del siglo pasado. La temporada «castellera» comienza el día de Sant Jordi (23 de abril), fiesta nacional de Cataluña, y la fecha culminante es el 15 de agosto.

Me hacía ver un amigo que «els castellers», al cargar «el castell», esa «torre humana» sube piso a piso, con agilidad y esfuerzo y una crispación aletea en el ambiente mientras van aguantando unos el peso de los otros, pendientes cada uno de su misión, confiando los de arriba con los de abajo que sostendrán, que no fallarán, y confiando los de abajo en que los de arriba culminarán, que «l'anxeneta» saludará. Lección de agilidad, de gallardía, de coraje... La base humana sobre la que se aguanta todo es un remolino de personas, brazos extendidos, como raíces de un árbol gigante. Sobre la base se puede levantar, esbelto, el castillo. Todos aguantan el peso de todos, una manera compacta, esforzada, sin fallos, se aguantan como un castillo de naipes pero con la espontaneidad de una labor colectiva, que a veces parece tambalearse pero en realidad no se cae, se «asienta» la estructura. Unos sobre los hombros de los otros, sobre las espaldas de unos la seguridad de los otros. También en el mundo hay torres. Unas hechas por quienes se sirven los demás para subir, engañándolos (torres de Babel, que fomentan la discordia y al final son pirámides de muertos a causa de estas estrategias; algo triste y angustioso ese aprovecharse del trabajo de los

demás en beneficio propio: es el mundo de los especuladores, de los parásitos de los exploradores del trabajo de los demás...) Pero volvamos a los «castellers», que con su sólida base nos muestran quienes suben para –con la ayuda de los otros- construir para todos; quines ponen sus espaldas para los que demás suban, no quieren someter a los de abajo sino ayudarles a subir, sin quejarse. A este ayudar a los demás a subir lo llamamos solidaridad.

25-9-2000, Plaza Jaime I, Barcelona, España...

Una multitud se dirige hacia la plaza con una enormidad de espectas. El alcalde y la reina estarán presentes. Se trata de la fiesta de La Merced, la mayor agrupación de actividades que jamás he visto... Grupos de toda la ciudad compiten por lograr la pirámide humana mas alta del mundo entero, una tradición que hace mas de 30 años que se viene practicando y que reúne a espectadores de todo el mundo... El grupo rojo, el azul, el bordo, y el celeste.

Escuche que un caballo puede soportar 4 veces su peso, la hormiga 12, pero nunca supe del hombre. En la última fiesta se produjo un derrumbe que le costara la vida a una niña que soñaba con ser la diva mas alta de la tarde...

El grupo azul hace su presentación ingresando por la senda representado por una torre de Base mas tres pisos altos... Lo mismo con el grupo rojo, pero al punto de llegar se derrumba y el hombre de la base se enoja mucho con su equipo, y haciendo movimientos de desaprobación con sus manos menosprecia su actuación.

El grupo bordo siguió con la presentación y le sucedió el celeste. El alcalde, de pié inspiraba a los competidores de una manera poco usual, LES GRITABA COSAS. El presentador enuncia el intento que realizará el siguiente... «un 7 de 5»... quiere decir siete pisos con un tronco de 5 personas. Los hombres se ponen una faja negra en la cintura que les aprieta hasta desmayarlos... La base de la torre se compone de 80, a 150 personas unas detrás de otras empujando para el centro y colocando sus manos empujadas para arriba (de donde se agarran los que suben a los pisos superiores) logrando así la cohesión necesaria para la sustentación. Luego suben por las 5 direcciones, de fuertes a livianos, los 25 (5 por 5) encargados de enarbolar al remate de la torre, compuesto por tres pequeños (2+1) que culminan la hazaña cuando el último levanta una sola mano y desciende por el otro lado al que subió.

Algunos números... Entre 70 KG promedio, tenemos que los de abajo, sostienen cerca de 1500 Kg entre los cinco (300 c/u). Si se imaginan un poco podrán visualizar que después de unos tres minutos y medio para la formación de la torre, los músculos se fatigan, comienzan como a tiritar el CASTILLO se mueve...

La gente grita y el temor a un fracaso aumenta, pero el sonido de unas bejigas tipo gaitas es ensordecedor y alienta descomunamente; desde hace mucho tiempo que se practican estas verdaderas columnas humanas. El éxito fue inolvidable... Hoy aprendí un poco más sobre los límites humanos, que lindo es conocer los recovecos de las costumbres, el sabor de sus placeres y la elocuencia de sus códigos.

Arq. Matías Oscar Bonelli

FRUITES

Hurtós s.l.

Ctra. Nacional II - km. 9-A
Tel. 972 50 56 76 - Fax. 972 50 97 12
17730 HOSTALETS DE LERS (Girona)

MERCABARNA, Pab. B 2009
Tel. i Fax. 93 335 80 49
08040 BARCELONA

GJ LOBOC, S.L.L.

Via Emporitana, 2 - 17600 FIGUERES
Tel. 972 51 35 79 / Fax. 972 51 35 86
E-mail: gjloboc@catalonia.net

ANÀLISI
ASSESSORAMENT

PROGRAMACIÓ
HARDWARE

POST-VENDA

www.inforem.com

Peralada, 68
Tel. 972 50 42 30
Fax 972 50 34 52
17600 FIGUERES
mail@inforem.com

**Joan
Iglesias**

**Planxisteria
Pintura**

c. Tramuntana, 2 - urb. les Forques
Tel. i Fax. 972 50 88 11 - 17740 VILAFANT
planxisteriaiglesias@wanadoo.es

LES COLÒNIES DE LES MARIES

El dia 29 de juliol, a les 5 de la tarda... Començàvem les colònies de la mainada. Al principi ja va anar malament, tota la mainada estava impacient per arribar a la casa de colònies, i l'autobús venia amb una hora de retard. A més en el camí cap a Porqueres va començar a ploure perquè les dues Maries, l'Eva i la Vicky van posar-se a cantar i l'Ariadna, l'altre Maria, cridava per mal de cap de tant malament que ho feien expressament. Per sort, quan vam arribar a la casa va parar de ploure. En baixar de l'autocar, un altre inconvenient va sorgir... un altre grup per compartir la piscina, la casa i el menjador.

Després de berenar, ens van dividir en quatre grups. Una habitació pels més petits de la colla, una altra habitació pels monitors i a través d'un sorteig ens van repartir a tots els que quedàvem en dues habitacions. Nosaltres vam ser les últimes en realitzar el sorteig. L'Eva i l'Ari anaven juntes al mateix dormitori però la Vicky es va quedar separada de les altres dues Maries i es va posar a plorar.

Seguidament, vam anar a preparar els llits amb el sac de dormir. En acabar, vam anar a la piscina i llavors vam anar a sopar, que per cert, no era com el de casa. A la nit, vam fer un concurs d'històries de por i la guanyadora va ser l'Ari. Després vam menjar llaminadures. Quan van dir d'anar a dormir, l'Eva i l'Ari van anar a l'habitació de la Vicky, on vam picar més porqueries (llaminadures, xocolata, olives, pipes, festucs, patates....). Quan menjàvem, l'administrador de la casa de colònies, ens va enganxar i vam amagar el menjar. Llavors, l'Eva i l'Ari, van haver de tornar a la seva habitació. Mentrestant, els monitors eren al menjador (separat de la casa) a jugar a l'uno atac. Vam despertar els més petits a la nit per culpa dels nostres crits i aquests van comunicar el fet als responsables. Durant tota la nit, l'Ari i l'Eva, no van dormir i van sortir de l'habitació per anar a fora a prendre la fresca mentre feien una llarga caminada. La Vicky, mentrestant, dormia somiant amb els angelets.

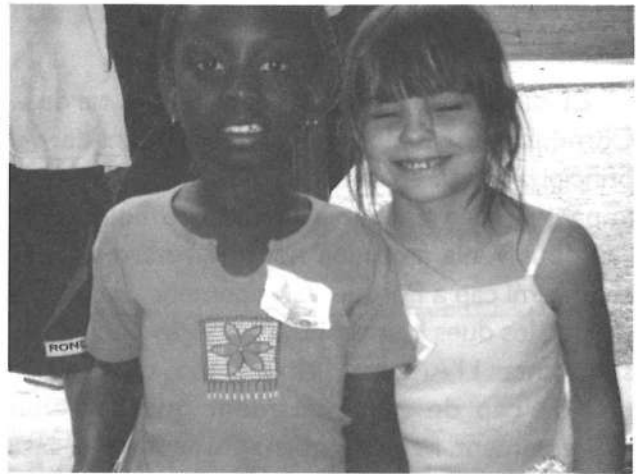

El dia següent, vam començar les manualitats (la samarreta i la màscara). Aquest mateix dia a la nit, vam fer un joc de por, que espantava bastant. La Vicky es va espantar tant que es va posar a cridar i a plorar, i va abandonar el joc. El acabar-se el joc vam anar a dormir.

El tercer dia, vam acabar les manualitats i vam fer una guerra de fang, on vam quedar molt empastifades i ens vam dutxar a l'aire lliure, perquè l'encarregat, no ens deixava entrar a la casa plenes de fang. Finalment a la tarda ens van venir a buscar i vam tornar a casa.

El dia 14 d'Agost vam sortir per la televisió el programa «Quarts de nou».

Eva + Vicky + Ari = Maries forever!!!

DISSENY I CONSTRUCCIÓ

**LLARS DE FOC
VALLS**

J. M. VALLS
FIGUERES

c. Empordà, 74, baix (ctra. Olot)
Tel. i fax. 972 50 18 20
17600 FIGUERES

PEIXATERIA

EL CRANC

c. Pujades - Tel. 972 50 93 42
17600 FIGUERES

LES PINYES

Baix: Cadascun dels castellers que formen el primer pis. Persones cepades, molt fortes, baixa estatura, situades a la base del castell, tocant de peus a terra, i que suporten sobre les seves espatlles el pes del castell.

Contrafort o home de darrera: Home que es col·loca darrera el baix, pit contra esquena, evitant que aquest s'obri, s'ensorri o es desquadri el castell. S'agafen pels braços entre ells, i en els casos en què no hi ha crosses, passen els seus braços per sota del baix per fermar-lo. Ha de ser una mica més alt que el baix.

Agulla: Cadascun dels castellers que es col·loquen a l'interior del castell, amb els braços alçats fermant els segons (als genolls) i de cara als baixos. Sols ser un casteller alt i prim, amb uns braços llargs. Quan es fa un quatre amb el pilar al mig o quatre amb agulla, les agulles es posen encarades al pilar al mig i agafant el segon del pilar.

Crossa: Cadascuna del castellers que afermen els baixos, col·locant l'espatlla sota l'aixel·la del baix per donar-li suport i que no s'enfonsi amb el pes del castell. Solen ser castellers baixos. Cada baix requereix dues crosses, una per banda

Laterals: Castellers que apuntalen les crosses amb la cama i que amb les mans, ajuden, a aguantar les cuixes dels segons. Han de ser alts, forts i evitar que els segons es desplacin lateralment.

Vents o mà-i-mà o dau: Són els castellers col·locats entre el lateral d'un rengle i el lateral de l'altre rengle, entre crossa i crossa, que amb cada braç subjecten un segon diferent, obrint els seus

braços en creu. Ha de ser molt alt per arribar-hi i evitar que els segons es desplacin lateralment. Al Vallès són anomenats «mà-i-mà» i a Valls, «dau».

Primeres mans: Són uns homes alts i forçuts que es col·loquen darrera de cada contrafort i que amb les seves mans aguanten directament les natges dels segons.

Diada de Sant Joan amb els NOIS DE LA CASA GRAN

Feia temps que el Jualu em va proposar fer una sortida amb els nens de la Casa Gran a Valls per tal que aquests tingueren una visió més complerta del fet casteller, i de poder viure amb la Colla Joves Xiquets de Valls el caliu d'una actuació que traspua tradició.

Tots coneixem el Jualu i el seu cap ple de pardals. No vaig donar-li més importància; vaig pensar que era una més de les seves bogeries: anar fins a Valls amb una sortida programada ! S'ha tornat boig, no crec que li autoritzin, aquestes peticions són música celestial, no serà capaç.

Quan un divendres de maig un dels nois em preguntà: - Carme, vols acompanyar-nos a Valls el dia de Sant Joan? , sense pensar-ho gaire li vaig dir que sí. Es quedà tot mirant-me, i em diu ... - De debò que sí?. Doncs clar que sí. Em vaig semblar que no s'ho creia ja que al següent divendres em tornà a preguntar de nou. – Segur que ens acompanyaràs a Valls? – Diu el Jualu que de tu depèn que puguem anar-hi. Li vaig dir que encantada de poder gaudir d'una festa Castellera tan maca amb tots ells. I vaig veure com el canviava la cara. Es va posar tan content !! que vaig pensar: tan senzill és fer feliç a la gent només amb un sí? Per què no m'ho ha demanat el Jualu directament a mi?. Mai li he posat cap problema, ni al Jualu ni a la resta dels nois. Què passava, doncs aquesta vegada?.

Aquesta vegada era una mica especial, era l'onomàstica del Jualu, i els interns volien assegurar-se que aniríem a Valls, no sigui que canviï d'idea i ens quedem sense sortir-hi perquè amb aquest home ... mai se

sap!! Em vam dir que necessitaven una persona «responsable» que vigilé el vigilant. Sempre que he pogut he participat amb les sortides, tant castelleres com d'altres, i aquesta vegada no seria menys. I s'ho vaig comentar directament al Jualu. Endavant !! Som hi cap a Valls!!.

I com sempre, amb una il·lusió enganxosa es van fer els preparatius. Als assajos se'ls veia més contents. Tot anava be. Força be. Em contaven que la «fragoneta» la portarien a la «pelu» per tal de posar-la «guapa», que fins i tot el bèstia del Jualu havia preparat una farmaciola per si algú rebia un cop. Que estaven molt contents de participar a la primera divisió dels castellers, i, be! ... sense adonar-nos va arribar el dia.

Ens vam aixecar molt d'hora. Alguns no havíem dormit («arrevellats» que es diuen, jejeje, pot ser conseqüència d'una llarga celebració) Quarts de vuit!. Amb la vella i relluen «fragoneta», plena de gom a gom les nou places, xino xano ... revestits d'il·lusió i de paciència, amb una calor que Deu n'hi do!! (calor no física, que també, si més no .. humana), i escoltats per d'altres amics castellers figuerencs que darrera nostra anaven amb un cotxe amb aire condicionat, ens vam plantar a Valls en un tres i no res. Tretze en total. Tot un «puntàs» no som gens supersticiosos!

Com sempre, aprofitem el viatge per fer «culturisme» és a dir: turisme cultural. Així el Jualu ens va ensenyar l'Aqüeducte Tarragona i fins i tot vam donar un tomb per la capital tarragonina.

I com sempre, vam arribar tard (per no canviar-ne res). Els carrers d'entrada a plaça, a Valls, estaven plens de gent. I nosaltres plens de joia, amb la nostra samarreta vermella. Autèntics Xiquets Joves! disposats a ajudar la Joves, es clar, i a gaudir d'una gran diada castellera. Era per als nois la confirmació d'un desig molt treballat. Ser-hi a Valls.

Se'ls va veure bocabadats, expectants, al·lucinats ... feliços i es van integrar molt be a la pinya. Som i són pinyaires per naturalesa, i tots plegats vam gaudir d'una diada molt «guapa», on la Joves va treure pit i va fer una espectacular actuació: 3 de 9, 4 de 9 i 2 de 8 tots amb folre i 4 p de 5 simultanis. La Llenya ... per a la Vella!!

Acabada l'actuació, ens vam anar al local social de la Joves i ens van sorprendre amb una invitació a un dinar espectacular al restaurant Casa Fèlix per a tot el grup que representava la Colla Castellera de Figueres. Aquest dinar va ser una bona eina per posar en comú totes les experiències viscudes.

De tornada cap a Figueres, i com a conclusió, vaig copsar en tots ells un sentiment d'orgull casteller que només pot expressar-se amb una paraula: Gràcies. Gràcies a la Colla Joves Xiquets de Valls per la seva acollida. Gràcies per pertànyer a la Colla Castellera de Figueres i tenir l'honor de representar-la.

Visca Sant Joan, Visca la Joves, Amunt Figueres, pel nostre cor casteller bateja sang vermella. Gràcies de tot cor!!

Carme Vilagran
Voluntària de la Casa Gran

CALYGAS

OFICINA CENTRAL:

VILAMALLA - Pol. Empordà Internacional Tel. 972 52 51 50 Fax. 972 52 60 51

DELEGACIONES: VILAMALLA - OLOT - PALAMÓS - LA BISBAL

★★★★★ Oroflex LG

Frescor natural... y sano.

Aire Acondicionado Premium de LG

Digitally yours LG

**AIRE CONDICIONAT
LG**

EL MÁXIMO CONFORT SE
CONSIGUE CON LA INTELIGENCIA

sensor
inteligente

DAIKIN
INVERTER
R410A

**AIRE CONDICIONAT
DAIKIN**

AIRE CONDICIONAT - CALEFACCIÓ - SANITARI - AIGUA - GAS

TAMBÉ ESPECIALISTES EN EL BANY: COLUMNES HIDROMASSATGE, MOBLES,
AIXETES, COMPLEMENTES, MAMPARES... ETC.

DISTRIBUÏDORS OFICIALS:

Roca

Benvolguts companys i companyes,

Quan va sortir la revista de l'any passat, podríem dir que el millor estava per a arribar. Després d'un treball intensiu a l'estiu, i d'una extraordinària reacció final, vàrem tornar, després de molts mesos i de superar una situació delicada, a fer castells de 7.

Ens hauria agradat aprofitar aquella inèrcia positiva amb la que vàrem acabar l'any passat, fent castells de 7 de manera brillant, fruit d'un treball i un esforç col·lectiu realment impressionant, com feia anys que no es veia en la nostra Colla. Ens hauria agradat començar la temporada forta per a arribar a Fires havent fet diversos castells de 7 i fins i tot (per qué no?) poder preparar el salt als castells de 7 i mig, doncs pensàvem i seguim pensant que la Colla té potencial suficient per a assolir aquest nivell. Malauradament, després d'un inici d'any difícil, només gràcies a un sprint final vàrem poder tirar castells de 7 per la nostra Festa Major, i després, ... bé, després tots sabeu que hem seguit fent castells de 6, i també tots sabeu l'esforç que ha representat poder enfrontar-nos a castells com el 2 de 6 o el 5 de 6, que no hem pogut assajar amb regularitat fins a ben entrada la temporada, i que, ara que els tenim a l'abast, no sempre podem tirar-los a plaça.

Com és que això no acaba de rutllar com tots esperàvem? Què se'n ha fet d'aquella il·lusió, d'aquelles ganes de fer castells, d'aquell punt d'honor que la Colla exhibia orgullosa l'any passat?. No es tractava només de tornar a fer castells de 7, sino de mantenir el nivell. A hores d'ara tota la feina està per fer, seguim sent una colla de 6, que en moments puntuals pot fer castells de 7. Hem de reflexionar tots plegats i recuperar cadascún

de nosaltres el significat del terme «Colla»: Colla vol dir esforç col·lectiu, esforç que sempre ha d'apuntar en una mateixa direcció, vol dir col·laboració de tots, és impossible que una Colla tiri endavant amb l'esforç només d'uns quants, la Colla és de tots i tots tenim la nostra part de responsabilitat. El progrés d'una Colla està construït a base de petits sacrificis individuals, tots hem de renunciar a algunes coses que ens agraden per a poder treballar per a la Colla, ja ho sabem, i sabem que de vegades és molt dur, però també sabem que val la pena, i que la satisfacció que tenim tots quan un castell es descarrega no es paga amb diners.

Tot això, que de tant repetit ja sona a tòpic, s'ha repetit i es seguirà repetint un cop, i un altre, i un altre, ... I doncs, a que esperem per a posar-nos-hi?. Repeteixo que tenim potencial: tenim una molt bona mainada, un tronc sòlid i arrosseguem un gran volum de gent a les actuacions per a fer pinyes, però malauradament això no és suficient. Els castells, també ho haureu sentit a dir molts cops, surten del assajos, i no en farem res de venir diumenge un centenar de persones a plaça si els dimecres o els divendres no venim a assaig o venim tard.

Som-hi, doncs, encarem el final de temporada amb els castells de 7 ficats al cap i serrem les dents. Tenim molta feina, sí, però també tenim un bon calendari i moltes diades encara per a demostrar que sabem i podem fer castells de 7, i que podem deixar la Colla al lloc que li correspon a les portes del seu Xè Aniversari. Treballem de valent, castellers, i no ens penedirem.

La Tècnica

JOIERS

JOIES ARTÍSTIQUES
RELOTGES
ARGENTERIA

Carrer Girona, 15
Tel. 972 50 22 29

17600 - **FIGUERES** - Alt Empordà (Costa Brava)

HUMA

Excavacions Malé i Hurtós, S.L.

Tel. i fax. 972 52 60 98

Mas Paterra, s/n
17476 GARRIGÀS

OR

TELÈFON 972 501 667
TELEFAX 972 501 667
MÉNDEZ NÚÑEZ, 35
17600 FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

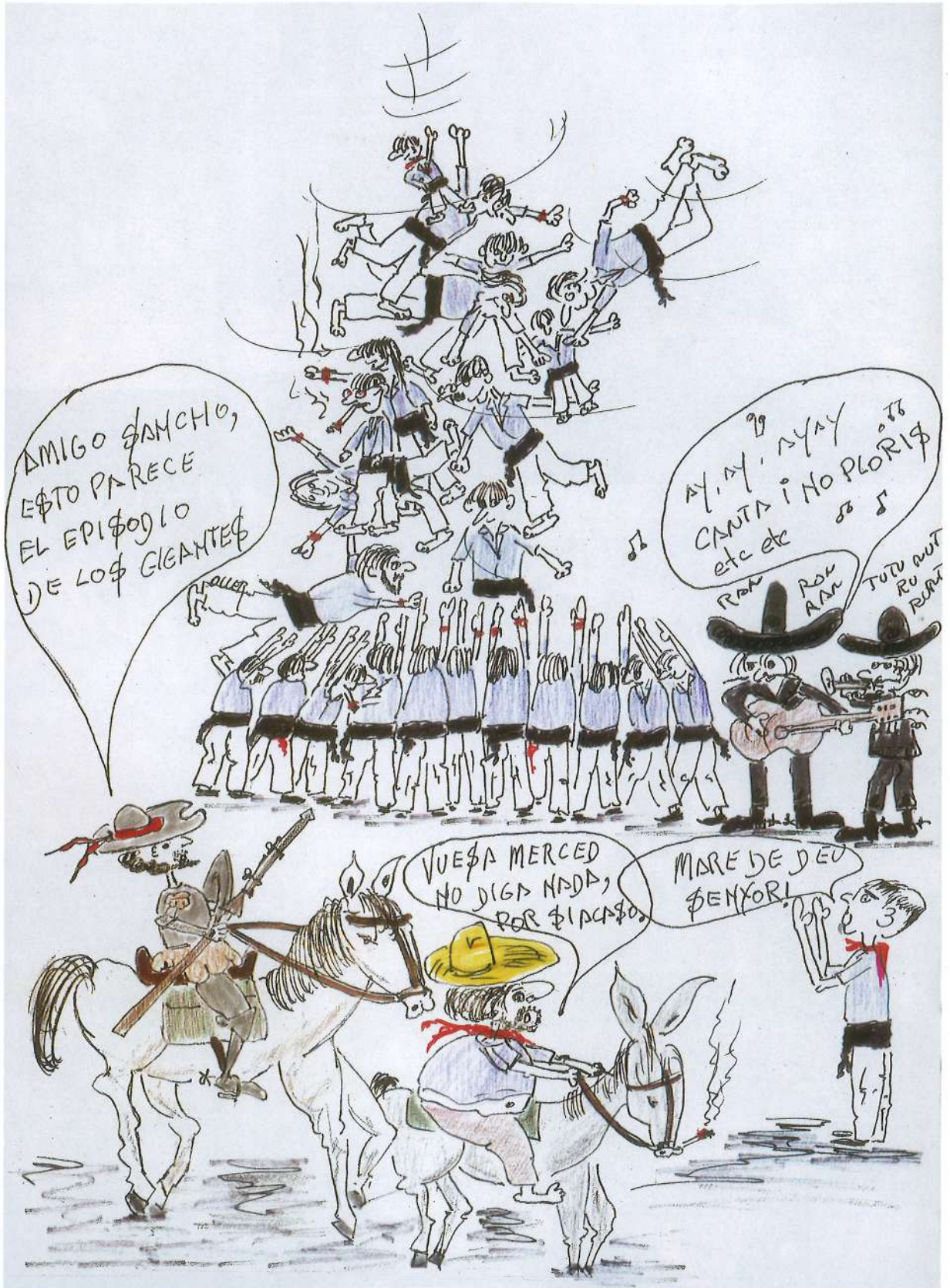
Dra. Sònia Lozano

Odontòloga

Telèfon
972 55 16 52

Ctra. de Girona, núm. 9
17483 BÀSCARA (GIRONA)

PÀGINA D'HUMOR dedicada a l'any Cervantes (El Quijote)

castells...
colònies...
reis...
carnaval...
gincanes...

Què és un castell? Com es fa?

Un castell és una construcció humana formada per diferents pisos i amb una estructura ordenada. Com a exemple, explicarem com es realitza un 4 de 7 (set pisos de quatre persones cadascun). Primerament, es forma la pinya (primer pis del castell), que ha de ser ordenada, sòlida i compacta. La pinya és la base i una de les parts més importants del castell. Cal que la pinya estigui ben constituïda i que sigui el més gran possible ja que ha servir com a coixí per les possibles (però improbables) caigudes. Un cop

Pis per pis els castellers baixen de l'estructura. En el moment que tots els castellers han baixat, el castell es considera descarregat.

Què és una diada?

Durant bona època de l'any, els castellers realitzem diferents assajos per tal de practicar els castells. La feina feta a l'assaig es porta a les actuacions mostrant els castells al públic. Una diada és una actuació on diferents colles

formada, comencen a pujar castellers a sobre la pinya per a enfilar-se posteriorment. En primer lloc es col·loquen els quatre segons (segon pis) que és el primer pis sobre la pinya. Un cop posicionats als seus llocs, la pinya subjecta als segons per a que quedin fixes i no es moguin durant la realització del castell. Seguidament pujarà un altre pis de castellers, els terços (tercer pis), que s'enfilaran a sobre dels segons i es col·locaran de peu sobre les seves espatlles. Posteriorment pujaran els quarts (quart pis) sobre els terços. Els següents en pujar són els dosos, que formen el cinquè pis. Cadascú d'ells es col·loca entre dos quarts. A sobre dels dosos hi puja l'acotxador (sisè pis), que es col·loca ajupit posant cada peu a un dos diferent. Després, com a últim pis i casteller que puja al castell, l'enganeta es disposa a arribar al lloc més alt. L'enganeta ha d'atravesar el castell per sobre l'acotxador i fer l'aleta (aixecar la mà) indicant que el castell està carregat o coronat.

castelleres es disposen a realitzar castells en una mateixa plaça. En una diada, cada colla realitza, normalment, un pilar d'arribada o de benvinguda (que acostuma a ser un pilar caminat), tres castells i un pilar de comiat. Totes aquestes construccions humanes es fan aleatòriament entre les colles. Al final de la diada, i si les colles ho concorden, es pot realitzar un castell de germanor, en el que castellers de cada colla pugen en un únic castell en signe d'amistat entre colles.

Els concursos de castells: Els concursos són diades especials no gaire habituals. Cada colla realitza els seus castells i de les actuacions de cada agrupació se'n fa una classificació valorant els castells. De la classificació en surt una colla guanyadora que rep un premi, normalment, en metàl·lic. El concurs més important és el Concurs de Castells de Tarragona, que es realitza cada dos anys.

Altres curiositats sobre els castellers

Vestimenta: Els castellers portem un vestit especial a l'hora de fer castells. Es tracta de pantalons, camisa, faixa i mocador. Els pantalons són blancs per tradició, la camisa ha de ser del color de la colla a la que es pertany (els Castellers de Sant Andreu de la Barca la duem negra). La faixa és el complement més important del casteller. Es tracta d'una peça negra, llarga i forta que s'enrotlla al voltant de la cintura per a fixar l'esquena i per utilitzar-se d'esglaó, quan els castellers han de pujar per sobre.

Grallers i tabalers: Els castells no es realitzen pas en silenci sinó que s'acompanyen amb una melodia. Aquesta melodia s'anomena «toc de castell» i la toquen una sèrie de grallers (que toquen la gralla) i tabalers o timbalers (que toquen tabals, timbals o altres instruments semblants). El *toc de castell* serveix per a indicar als castellers en quin moment es troba el castell. Aquest grallers i tabalers ens acompanyen durant les actuacions, que alegren la festa mitjançant diferents melodies que es toquen abans i després dels castells.

Quins tipus de castells es poden fer?

Existeixen diferents tipus de castells. Es diferencien per l'alçada de pisos i per la quantitat de castellers que hi ha a cada pis. Segons la quantitat de persones per pis hi ha els següents castells: el 4, el 3, el 4 amb agulla, el 2 o torre, el 5, el 9.

El 4: és el castell que es considera habitualment més senzill de realitzar per la facilitat de defensar el castell per part dels castellers.

El 3: és un castell fàcil, però és més complicat que el 4 perquè l'estructura és més inestable.

El 4 amb agulla: és un castell format per dues estructures: un 4 i un pilar. La dificultat d'aquest castell és la gran durada per realitzar-lo i el fet de que els castellers treballen més oberts, és a dir, que hi ha més espai al centre del castell, ja que hi ha de cabre el pilar. A més s'ha de tenir en compte que a l'hora de descarregar l'estructura del 4 no es toqui el pilar per no posar-lo en perill.

El 2 o torre: es tracta del castell més difícil d'executar. Per la seva inestabilitat i la perfecció que requereix cal que els castellers hagin de tenir una bona tècnica.

El 5: es tracta d'un castell format per dues estructures: un 3 i una torre unida al 3. La dificultat del 5 es troba en la gran quantitat de castellers que pugen al castell i en el fet que la rengla ha de rebre sotregades per molts costats i per aquest motiu el castell ha d'anar segur i quiet.

El 9: és un castell poc habitual. Requereix d'un gran nombre de castellers, i d'una pinya ben nodrida.

També existeixen castells aixecats per sota, és a dir, que s'eleven d'abaix a dalt, pis per pis. La dificultat d'aquest castell és molta, ja que s'ha d'assajar molt i els castellers han d'aguantar bé les sotregades. Normalment, els castells que s'aixequen per sota són el 3 i el pilar.

Els pilars són un món totalment diferent als altres castells. Es tracta d'un castell de màxima dificultat i requereix una bona tècnica per part dels castellers que els formen. Es tracta de col·locar els castellers en una sola columna. Per a realitzar els pilars cal una bona preparació i molta concentració.

Pel que fa als pisos d'alçada, existeixen castells de 5, 6, 7, 8, 9 i 10 pisos. Cal dir que l'alçada no té gaire a veure amb la dificultat del castell. Per aconseguir castells més alts, durant la història castellera s'han utilitzat els folres i les manilles. Un folre és una segona pinya que està sobre la pinya, i les manilles són una tercera pinya. Els Castellers de Vilafranca van aconseguir col·locar una quarta pinya a sobre les manilles, que li van posar el nom de «puntals». Així doncs, van intentar el pilar de 9 amb folre, manilles i puntals.

Per tant, podem veure castells tan diferents com el 5 de 6, el 2 de 9 amb folre i manilles, el 4 de 8 amb agulla, el pilar de 7 amb folre i, molt estranyament, el 9 de 7. També s'han realitzat castells que es poden qualificar de rareses castelleres, com és el cas del 6 de 6 o el 7 de 6.

És perillós fer castells?

No, no és cap activitat de risc. És clar que sempre existeix un cert perill, però fer castells no comporta un gran risc de lesió. I no és una simple opinió. S'han realitzat estudis que demostren que la pràctica d'esports com el bàsquet o el futbol tenen un índex de lesions molt superior als castells. Per desconeixement del fet casteller, la societat associa la paraula «castells» amb «caigudes», i això no és cert. El percentatge de caigudes és molt petit i els castellers som els primers que volem que ningú prengui mal, sobretot pel fet que als castells hi participa canalla. Una altra cosa a tenir en compte és que, com a qualsevol altre esport, fent un bon escalfament es redueix el perill de lesions.

LLEGIM

Diuen que una vegada es van reunir en un lloc de la terra tots els sentiments i qualitats dels homes.

Quan l'Avorriment havia badallat per tercer cop, la Bogeria, tan boja com sempre, els va proposar: «Anem a jugar a fet a amagar!»

La Intriga aixecà la cella intrigada i la Curiositat, sense poder-se contenir va preguntar: «A fet a amagar?... I ara?»

És un joc, explicà la Bogeria, en el que jo em tapo la cara i començo a comptar des d'un fins a un milió mentre vosaltres us amagueu; i quan jo hagi acabat de comptar, al primer de vosaltres que jo trobi ocuparà el meu lloc per continuar el joc.

L'Entusiasme va ballar secundat per l'Eufòria; i l'Alegria va fer tants salts que va acabar convencent al Dubte i fins i tot a l'Apatia, a la que mai l'interessava res.

Però no tots volgueren participar: la VERITAT va preferir no amagar-se: per què?, si a la fi sempre la trobaven.

I la Supèrbia va opinar que era un joc molt ximple (en el fons el que la molestava era que la idea no havia estat d'ella).

I la Covardia es va estimar més no arriscar-se.

Un, dos, tres, quatre..., va començar a comptar la Bogeria.

La primera en amagar-se fou la Mandra, que com sempre es deixà caure rera la primera pedra del camí.

La Fe va pujar al cel.

I l'Enveja es va amagar rere l'ombra del Triomf, que amb el seu propi esforç havia lograt pujar fins a la copa de l'arbre més alt.

La Generositat quasi no arribava a amagar-se; cada lloc que trobava li semblava meravellós per algun dels seus amics: que si un llac cristal·lí, ideal per a la bellesa; que si l'escletxa d'un arbre, perfecte per la Timidesa; que si la ràfega del vent, magnífic per la Llibertat; així que va acabar per amagar-se en un raig de sol.

L'Egoisme, en canvi, va trobar un lloc molt bo des d'un principi: ventilat, còmode...! però només per a ell.

...I PENSEM

La Mentida es va amagar en el fons dels oceans (mentida, realment es va amagar rere de l'arc de Sant Martí).

I la Passió i el Desig en el centre dels volcans.

L'Oblit... se m'oblidà on es va amagar..., però això no és l'important.

Quan la Bogeria comptava 999.999, l'Amor encara no havia trobat lloc per amagar-se, ja que tot estava ocupat..., fins que va entreveure un roser i tot entendrit decidí d'amagar-s'hi entre les seves flors.

- «Un milió», va acabar de comptar la Bogeria, i començà a buscar.

La primera en aparèixer fou la Mandra, tan sols a tres passes d'una pedra. Després trobà a la Fe, en el cel, i discutint amb Déu sobre teologia.

I a la Passió i el Desig les va sentir entre les remors dels volcans.

Al moment menys pensat va trobar a l'Enveja, i és clar, va poder deduir on es trobava el Triomf.

A l'Egoisme no el va haver ni de buscar, ell tot sol va sortir disparat com una bala del seu amagatall..., que va resultar ser un niu d'abelles.

De tant caminar tingué set, i a l'apropar-se a l'estany va descobrir a la Bellesa.

I amb el Dubte, resultà encara més fàcil, doncs la va trobar assegut al damunt d'una tanca sense decidir a quin costat o lloc amagar-se.

D'aquesta manera va anar trobant a tots.

Al Talent, entre l'herba fresca...; a l'Angoixa, en una cova fosca...; a la Mentida, rere de l'arc de Sant Martí (mentida, ella estava en el fons dels oceans); i fins a l'Oblit... que ja se l'havia oblidat que estava jugant.

Però tan sols l'Amor no apareixia per en lloc. La Bogeria buscà rere de cada arbre, sota cada rierol del planeta, en el cim de les muntanyes, i quan estava per donar-se ja per vençuda, entreveié un roser i les roses..., i agafà una forqueta i començà a moure les branques, quan de sobte es va escoltar un crit dolorós i punyent. Les espines havien ferit els ulls a l'Amor.

La Bogeria no sabia que fer per disculpar-se, plorà, pregà, implorà i demanà perdó, i fins i tot va prometre ser el seu pigall.

Des d'aleshores, des de la primera vegada que es va jugar a fet a amagar a la Terra, l'Amor és cec i sempre va de la mà de la Bogeria.

TEKNOSAT'S
INSTAL·LACIONS

JORDI RODEJA
INSTAL·LACIONS

JORDI RODEJA RUBIÓ
ANT - SAT - TV - HIFI

C. LLERS, 1
17600 FIGUERES

TEL. 972 67 43 41
MÒBIL 607 27 43 41

Vilà Plana
carnisser

Sant Pau, 59 - Tel. 972 50 21 93
Juli Garreta, 18 - Tel. 972 67 39 59
17600 FIGUERES

SANT PERE

Quan la Carme em va proposar un article per la revista Tramuntxaneta dedicat a Sant Pere no vaig imaginar que fruiria tant a l'ohora d'investigar sobre aquest personatge tan peculiar. Els Evangelis (oficials i apòcrifs, l'Enciclopèdia Catòlica, Internet, els historiadors romans...tot un ventall d'informació que resulta difícil de sintetitzar)

Segons Eusebi (hist. Eccl.III) Simó a qui Crist nomenerà Pere (Mt 16, 13-20), va néixer en Betsaida, un poble al nord del llac de Genesaret, fill de Jonás (Juan) que es va traslladar a Cafarnaún on es va casar i tenir fills. Vivia a cas de la seva sogra. Pertanyia a una classe social mitjana-alta, ja que es dedicava a negoci de la pesca, amb un vaixell propi.

El significat del nom Simó és d'origen hebreu i vol dir «qui sap escoltar a Déu» i el nom de Pere és d'origen llatí i significa «pedra».

La primera representació de la seva imatge data del Segle II i es guarda al Vaticà. És un medalló de bronze on apareix amb un cap gros i arrodonit, amb mandíbules prominents, front retrotriguda i cabell rínxol amb barba crespa. Podríem dir que era de mitjana alçada i de tipus píctic. Tot un apersonat.

Des del punt de vista psicològic podem parlar d'un Pere apocat per les responsabilitats, temorós i dubitatiu. Els escrits de l'època el presenten amb un caràcter indecís; aferrat al seu senyor amb una gran fidelitat, fermesa de fe i d'amor íntim; eixelebrat tant de paraula com d'obra i ple de fervor i entusiasme, encara que fàcilment accessible a influències externes (la negociació de Crist així ho justifica), i afligit davant les dificultats.

Políticament podríem dir que és un xic conservador. En contraposició a Pau, l'apostol dels gentils (els no jueus) Pere representava una línia més tradicionalista. El Concili de Jerusalem (Fets, X, 42, i Gàl.II, 1-99) reflexa l'existència de dues corrents de pensament els «pereistes» i els «paulistes», (aquest concili va ser interpretat pels protestants com la imposició de la corrent «oficial –és a dir la tradicionalista, encara que amb algunes concessions que fa Pere als «judaizants» i que esdevindran amb posterioritat a la formació de l'Església Catòlica; fets que neguen i justifica els protestanisme.

Amb tot el respecte del món, gosaria dir que Pere representa la figura del líder imposat. Un líder que va ser escollit per el mateix Jesús –tu ets Pere- i a qui va ensenyar el mateix Jesús. Fixeu-vos que sempre està present Pere als moments mes importants de la vida pública de Crist, especialment en la vessant més didàctica: sermó de la muntanya, transformació del Tabor, l'últim sopar... Havia d'aprendre molt !! i era un xic ruc. Massa ruc, diria jo. El costava aprendre i entendre... però Crist en primer lloc i els seus companys després el van pujar a la categoria de líder. No tenia cap formació cultural, al contrari que Pau. Es tracta d'un home sense cultura, senzill i astut encara que de bon cor. El seu caràcter abrupte i tempestiu va transformar-se amb el temps amb un tarannà més omnicomprensiu i tolerant. Un lideratge força discret.

Un dels passatges del seu currícuñum que més m'ha impresionat va ser la seva estada a la presó. Quan Agripa I, l'any 43 inicia un persecució contra els cristians i executa a Jaume, van empresonar un grup on era Pere amb la meteixa intenció. No li van executar perquè era la pasqua i esperaven que aquesta passes. La comunitat va pregar per ell i va ser alliberat miraculosament (fets 12:1-18). Pere torna a la presó, en Roma, a l'any 67 (Eusebi i Geroni son coincidents en aquesta data) van estar empresonats als jardins neronians del Vaticà i acusat d'agitador i enemic de Roma va ser sruccificat amb el cap avall, per pròpia decició, ja que no volia morir com Crist.

Va ser enterrat al mateix lloc on va ser executat, i traslladat posteriorment a les catacumbes de la Via Apia per protegir-los de la profanació amb motiu de la persecució de Valerià. Constantí el gran edificà una basílica al meteix lloc on va ser decapitat i trasllada el seu sacòfag aquí

La caiguda de l'Imperi Romà produeix que els cristians, temorosos de que les relíquies siguin profanades dispersen les reliquies per l'orb cristià Així doncs i segons la mes pura tradició, cap a l'any 610 arribà un vaixell al Cap de Creus portador de moltes reliquies: entre elles el cap i braç dret del incorrupte de Sant Pere. Van ser dipositades a una petita església que desde llavors es nomena Sant Pere de Rodes.

La influència d'aquest monastir va ser molt important a la nostra comarca especialment als segles XI i XII fins al XVII. La comunitat de Sant Pere es va traslladar a Vila-Sacra i finalment a Figueres (ja al S.XX) La comunitat de Sant Pere on va acabar amb la l'esclaustració. De les esmentades relíquies no consta cap menció documental, i mai més es va saber res.

L'Església de Sant Pere de Figueres

Es creu que originèriament hi havia una església Paleocristiana. Les restes mes antigues que es consrven daten dels segles X-XI i constritueixen en la par d'un mur de la cara nord amb una espitllera, el peu del campalar. Ales acaballes del SXIV el rei Pere el Ceremoniós ordenà la constitució d'una nova església a Figueres, i es va edificar al mateix lloc de l'edifici romànic un temple d'estil gòtic. Al segle XIX es va reconstruir la cupula (1895) segons un projecte de l'arquitecte

Josep Azemar i Pont. Conseqüència de la guerra civil , l'edifici va patir importants destruccions i va ser reconstruït el 1948.

El seu campanar i el cimbori, juntament amb la cúpula geodèsica del Teatre Museo Dali, són la imatge típica i tòpica de la nostra ciutat.

Esglésies dedicades a Sant Pere a les comarques Gironines.

Albanyá, Banyoles, Begur, Calella de Palafrugell, Cornellá, Esclanyá (Begur), Figueres, Juiá, Llorá, L'Escala, Les Presses, Lligordá; Martorell de la Selva, Mieres, Montfullá, Montagut, Navatq, Olot, Palau Satort, Pals, Púbol, Sant Pere Cercada, Sant Pere de Riu, Sant Pere Espuig, Sant Pere Pescador, Ullastret, Vilarnadal, Vilopriu.

Jualu

wellness

salud & belleza

muga - edificio xon's · empuriabrava · tel. 972 45 43 65 · fax 972 45 06 94
www.wellness.es · info@wellness.es

BUSQUEU QUE TOTS ELS TROBAREU

F	L	A	U	T	A	T	R	A	V	E	S	E	R	A	J	F	V	G	T
L	C	O	N	T	R	E	V	A	I	X	P	A	C	B	E	D	I	M	A
A	C	O	R	D	I	O	T	I	M	B	A	L	Q	U	P	Q	O	I	M
U	G	C	S	T	V	U	N	A	N	Y	J	K	A	R	M	K	L	N	B
T	G	A	O	R	U	W	O	B	M	O	R	T	S	T	T	L	O	P	O
A	H	I	U	R	Q	V	T	U	M	D	I	N	Y	A	A	T	N	G	R
D	I	X	V	Q	N	X	P	T	E	N	O	R	A	R	M	R	C	U	I
O	C	A	I	M	P	E	S	A	P	M	O	R	T	O	B	O	E	O	T
L	L	C	O	L	L	Y	T	X	A	L	H	A	I	T	O	M	L	T	T
Ç	A	J	L	L	O	O	R	A	N	O	G	L	G	A	R	P	O	A	S
A	V	F	I	N	Y	F	Q	W	D	I	R	O	T	A	T	E	U	R	Q
D	E	N	E	U	G	R	O	Y	E	B	A	I	A	T	A	T	Q	R	P
E	C	B	O	M	B	O	N	N	R	A	L	V	T	A	T	A	U	A	R
P	I	A	N	O	N	Y	Q	Z	O	L	L	A	C	B	E	V	S	X	Y
C	B	G	A	I	T	A	U	A	L	F	A	G	O	T	D	F	T	W	Z

Timbal
Caixa
Bombo
Xinofon
Tambori
Platerets

Trompeta
Trompa
Trombó
Tuba
Corneta
Panderó

Gralla
Tarota
Tenor
Flauta dolça
Flauta trevasera
Tambor

Fagot
Clavecí
Gaita
Acordió
Flaviol
Orgue

Violí
Viola
Violoncel
Contravaix
Piano
Guitarra

**CENTRE
ACADÈMIC
FITA**

**CLASSES DE REFORÇ
I PREPARACIÓ NOU CURS**

PRIMÀRIA
ESO
BATXILLERAT

PROFESSORS TITULATS I
ESPECIALITZATS

- GRUPS REDUÏTS
- CLASSES INDIVIDUALS

c. Pi i Maragall, 23
17600 FIGUERES
Tel. 972 50 00 59 - 626 34 27 06

ACTUACIONS

- **7/08/2.005: MAÇANET DE LA SELVA**, Festa Major
 - 1- Pde4
 - 2- 4de6
 - 3- 3de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde4
- **23/07/2.005: BLANES**
 - 1- 2de6
 - 2- 3de6
 - 3- 4de6
 - 4- Pde4
- **17/07/2.005: EMPURIABRAVA**, FESTA MAJOR
 - 1- Pde4
 - 2- 3de6
 - 3- 4de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde4
- **26/06/2.005: L'ESTARTIT**, FESTA MAJOR
 - 1- Pde4
 - 2- 3de6
 - 3- 4de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde4
- **25/06/2.005: FIGUERES**, FESTA DE SANT PERE
 - 1- 2de6
 - 2- 4de6 agulla
 - 3- 3de6
 - 4- Pde4\
 - 4- Pde4/ simultanis
 - **19/06/2.005: BARCELONA**, RECINTE DEL FORUM
 - 1- 2de6
 - 2- 4de6 agulla
 - 3- 3de6
 - 4- Pde5 carregat
- **11/06/2.005: GIRONA**, ANIVERSARI TAPAS BAR
 - 1- Pde4
 - 2- 4de6
 - 3- 3de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde4
- **5/06/2.005: BARCELONA**, FESTA BARRI LA TRINITAT
 - 1- 4de6 agulla
 - 2- 3de6
 - 3- 4de6
 - 4- Pde5
- **22/5/2.005: PORT DE LA SELVA**, FESTA MAJOR
 - 1- Pde4
 - 2- 4de6
 - 3- 3de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde4
 - 6- Pde4 al balcó
- **15/5/2.005: CARDEDEU**
 - 1- Pde4
 - 2- 4de6 carregat
 - 3- 3de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde5
- **8/5/2.005: FIGUERES**, FIRES I FESTES DE LA SANTA CREU
 - 1- Pde4 caminant
 - 2- Pde4 de condol per Joan Campos
 - 3- 4de7
 - 4- 3de7 carregat
 - 5- 4de6 agulla
 - 6- Pde5
 - 7- Pde4 al balcó
- **3/5/2.005: FIGUERES**, DIA DE SANTA CREU
 - 1- Pde4 caminant des de l'església de St. Pere fins l'Ajuntament
- **24/4/2.005: ESPLUGUES DE LLOBREGAT**
 - 1- Pde4
 - 2- 2de6
 - 3- 5de6
 - 4- 4de6 agulla
 - 5- Pde5
- **3/4/2.005: LA SALUT DE TERRADES**, FESTA INICI DE TEMPORADA
 - 1- Pde4 caminant dins l'església
 - Es va suspendre l'actuació per pluja
- **13/3/2.005: BESCANÓ**, FIRA DE L'EMBOTIT
 - 1- 4de6 agulla
 - 2- 3de6
 - 3- 5de6
 - 4- Pde5
- **5/1/2.005: FIGUERES**, CAVALCADA DE REIS
 - 1- Pde4
 - 2- Pde4
 - 3- Pde4

SORTIDES ANY 2.004

· **21/11/2.004: FIGUERES,**

- 1- Pde4
- 2- 4de6 intent desmuntat
- 3- 4de6
- 4- 3de6
- 5- 4de6 agulla
- 6- Pde4 \
- 6- Pde4 / siumltanis

· **14/11/2.004: BAÓ,** (Catalunya Nord)

- 1- 2de6
- 2- 5de6
- 3- 4de6 agulla intent desmuntat
- 4- 4de6 agulla
- 5- Pde4 \
- 5- Pde4 / siumltanis

· **7/11/2.004: FIGUERES,** Diada de la Colla

- 1- Pde4 caminant
- 2- **3de7** intent desmuntat
- 3- **3de7**
- 4- **4de7** intent desmuntat
- 5- **4de7**
- 6- 5de6
- 7- **Pde5**
- 8- Pde4 \
- 8- Pde4 }simultanis
- 8- Pde4 /

· **23/10/2.004: FIGUERES,** El Pa Volador

- 1- Pde4
- 2- 4de6
- 3- 3de6
- 4- 4de6 agulla
- 5- Pde4

· **17/10/2.004: SANT CUGAT DEL VALLÈS**

MAJOR

- 1- **3de7**
- 2- 2de6
- 3- 5de6
- 4- Pde4 \
- 4- Pde4 } simultanis
- 4- Pde4 /

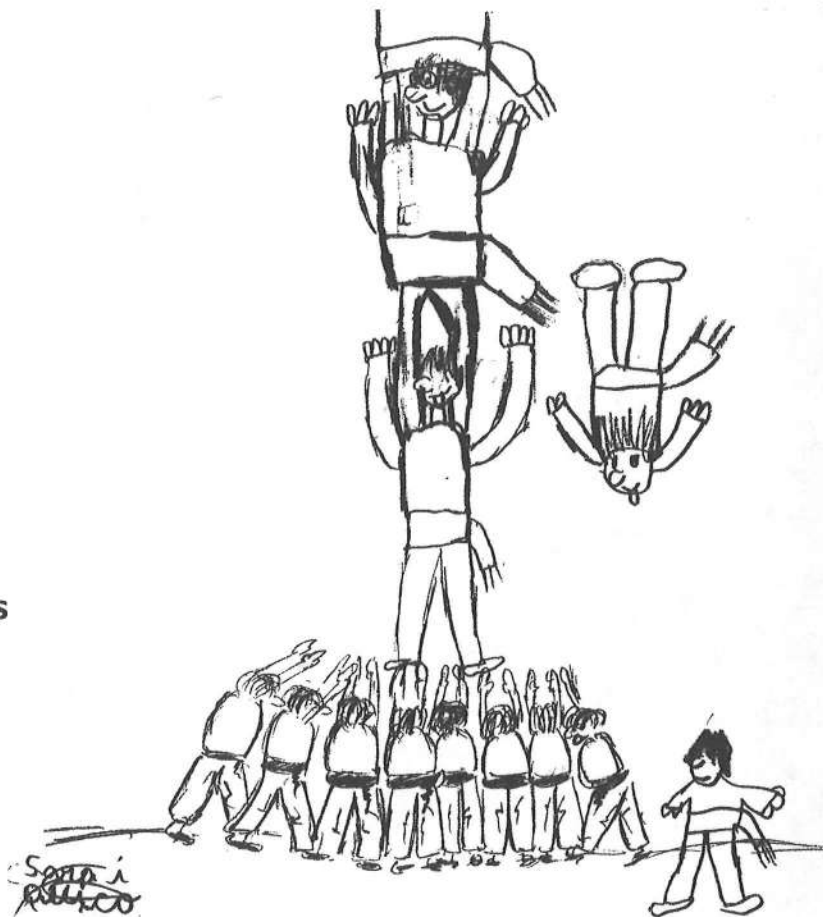
· **1/10/2.004: CASTELLÓ D'EMPURIES,**

- 1- Pde4
- 2- 3de6

- 3- 4de6
- 4- 4de6 agulla
- 5- Pde4

· **19/9/2.004: FIGUERES,** ANIVERSARI CONSTITUCIÓ DE LA COLLA

- 1- Pde4 caminant
- 2- 2de6
- 3- 5de6
- 4- 4de6 agulla
- 5- **Pde5**

EMPORDÀ

La informació de prop

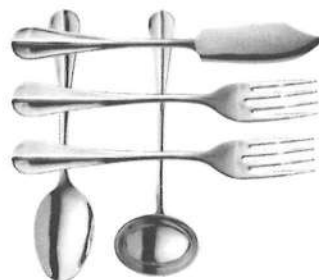
Empedrat

Ingredients:

Mongetes seques bullides, bacallà esqueixat, ous durs, tomàquet d'amanir, ceba, olives negres i verdes, envinagrats, oli, vinagre i sal.

Preparació:

Es dessala el bacallà esqueixat, durant unes quantes hores. Després, es treu de l'aigua i s'esprem, per escórrer-lo. En una enciamera es barregen les seques, el bacallà, el tomàquet i la ceba trossets. S'hi posa al damunt els envinagrats, les olives i els ous durs, pelats i partits a quarts. S'amineix amb unes gotes de vinagre, un bon raig d'oli i una mica de sal.

Orada a la sal

Ingredients:

Una bona orada i força sal granada.

Preparació:

S'escalfa el forn a 200°C. Es treu la moca al peix i s'esbandeix a raig d'aixeta, sencer (amb cap i tot) i sense escatar-lo. Sobre una plata que pugui anar al forn, es posa capa de sal granada d'uns 3 cm. de gruix. Sobre la sal, s'hi posa el peix i es tapa amb més sal (una capa del mateix gruix, aproximadament). S'enforna i es deixa coure, fins que la sal es comenci a esquerdar. Llavors es treu i es trenca la capa de sal amb el caire d'una cullera. Se li treu la sal i la pell, procurant que no vagi sal a la carn de l'animal i es desmunta. Es serveix el tall i es deixen a la plata la sal, la pell i les espines.

Peres amb vi

Ingredients:

Peres blanquilles, vi negre de bon bouquet, sucre i canyella.

Preparació:

Es posa el vi negre en una olla i s'hi dissol el sucre, al gust. Després, s'hi tira un tronquet de canyella i es posa al foc. Mentre s'escalfa, es pelen les peres. Quan estan pelades, es tiren a l'olla i es deixen coure. Un cop bullides, es deixa refredar i es posa tot en un bol, a la nevera. Es serveix fresc.

SOLUCIONS

Z	W	T	F	D	O	G	A	F	A	L	V	A	T	A	I	T	A	G	A	I	T	B	G	A	I	T	C	B	G	A	I	T			
X	S	V	E	B	C	B	L	A	C	L	Z	O	N	Y	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N		
A	R	U	A	T	A	T	V	L	A	N	R	N	R	A	L	N	O	B	O	M	B	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N	O	N		
R	P	Q	T	A	T	A	I	V	A	I	E	B	A	I	V	A	I	G	R	O	Y	E	B	A	I	V	A	I	G	R	O	Y	E		
Q	R	U	E	T	A	T	O	R	O	I	W	D	I	R	O	T	A	T	E	U	R	Q	R	U	E	T	A	T	O	R	O	I			
S	O	A	R	P	O	A	S	G	L	A	R	P	O	A	S	G	L	A	R	P	O	A	S	G	L	A	R	P	O	A	S	G	L		
T	T	T	O	M	L	T	T	H	A	I	T	O	M	L	T	T	H	A	I	T	O	M	L	T	T	H	A	I	T	O	M	L	T		
T	E	I	T	O	B	O	E	I	T	O	B	O	E	I	T	O	B	O	E	I	T	O	B	O	E	I	T	O	B	O	E	I	T		
I	C	U	I	R	A	R	M	R	C	U	I	R	A	R	M	R	C	U	I	R	A	R	M	R	C	U	I	R	A	R	M	R	C	U	
R	G	R	A	A	T	N	G	R	A	A	T	N	G	R	A	A	T	N	G	R	A	A	T	N	G	R	A	A	T	N	G	R	A	A	
O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	P	O	
B	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	K	L	N	B	
M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	I	M	O	
A	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	D	I	M	A	
T	G	V	F	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A	J	A	R	A

COL·LABORADORS

FABRE MOBEL

SERVEI, GARANTIA, QUALITAT ELS MILLORS PREUS DEL MERCAT
MENJADORS, DORMITORIS, TRESILLOS, MATALASSOS, SOMIERS...

Av. Marignane, 8 - 17600 FIGUERES - Tel./Fax 972 67 79 75
fabremobel@terra.es

LA MILLORS PUBLICITAT SÓN ELS CLIENTS QUE JA ENS HAN COMPRAT

MIQUEL ALIMENTACIÓ GRUP S.A.

Caixa Penedès

FIAT

GARATGE SALA, S.A.

Avda. Marignane, 24. Tel. 972 50 20 77. FIGUERES.

Plaça de la Palmera, 9
c. Besalú, 9 (cantonada St. Pere)
Tel. 972 672 497
FIGUERES (Alt Empordà)

CA LA PETRONILA
VIANDES CUINADES

c. Caamaño, 1
Tel. 972 50 31 23

FIGUERES

c. Nou, 84
Tel. 972 51 18 64

**SANT
PAU**

FORNS DE PA

OBRAJADOR CENTRAL I OFICINES: C/ Sant Pau, 120 - 122

Tel. 972 503 359 - Fax. 972 672 782

17600 FIGUERES (ALT EMPORDÀ)

e-mail: info@sant-pau.com - www.sant-pau.com

Son les característiques que
ens igualen amb els castells

GASOIL A DOMICILI MOTO-AUTO-VIPS

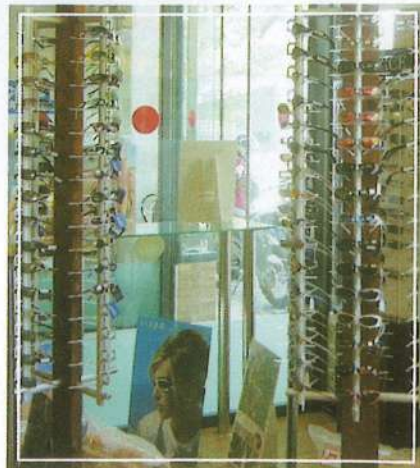
GASOLINERA LA PLANTA 51
c/ Ausiàs Marc s/n (Ctra. les Forques) - 17600 FIGUERES
Tel. 972 67 34 06 - Fax 972 50 35 67

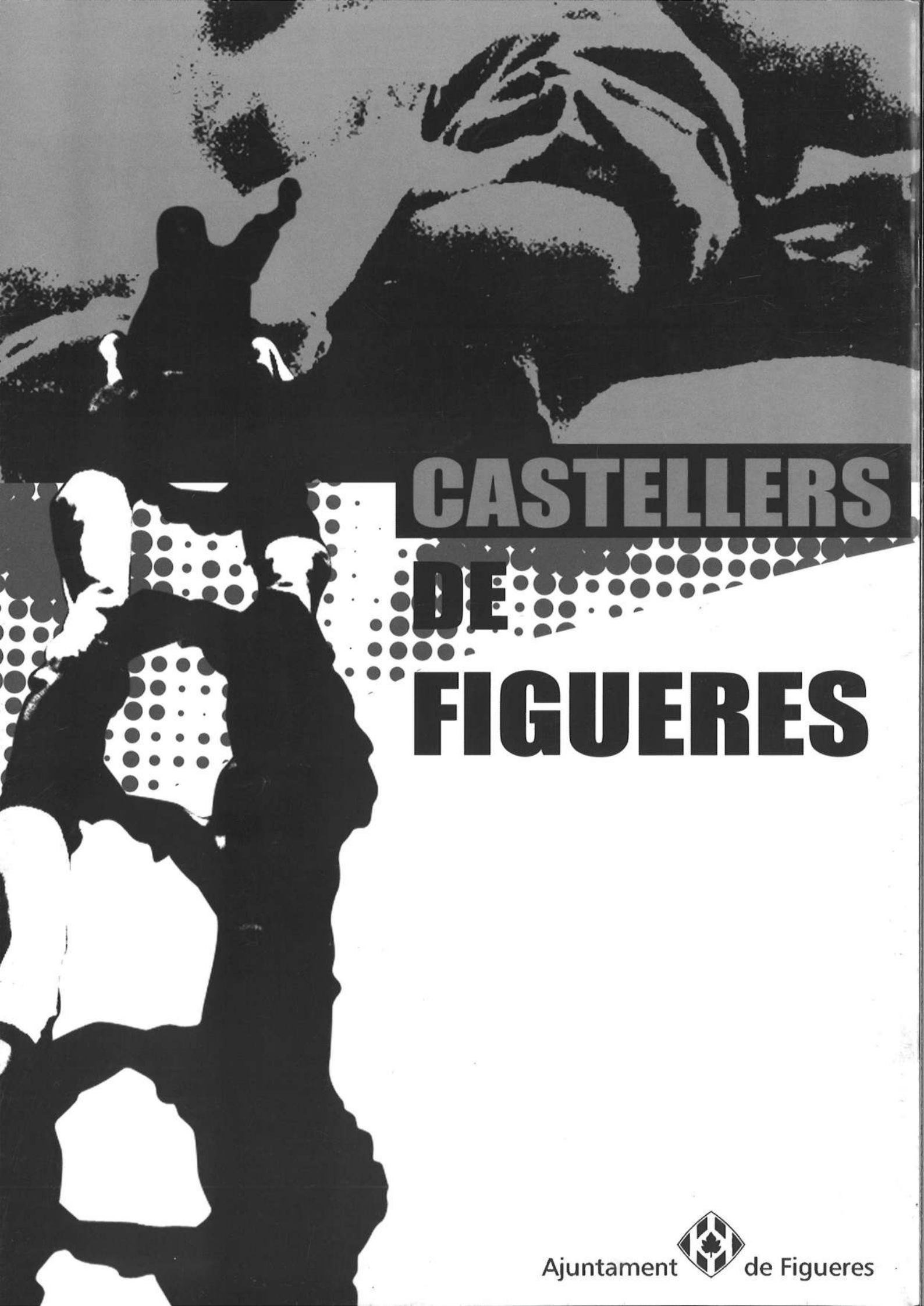
Optiques Gelabert

Centre de Salut Visual

OPTOMETRIA (Visites a domicili)
CONTACTOLOGIA
BAIXA VISIÓ
TERAPIES VISUALS
OPTOMETRIA PEDIATRICA
GABINET D'AUDIOMETRIA
AUDIFONS
RECONeixEMENTS MÈDICS
PER A CONDUCTORS
I CAÇADORS
(hores convingudes)
OFTALMOLEG

c/ Sant Antoni, 97 - Tel. 972 50 63 66 - Fax 972 67 58 28
c/ Ramón y Cajal, 2, Tel. 972 50 51 59 - **17600 FIGUERES** (Girona)
Rafael Estela, 6 - **17490 LLANÇÀ** (Girona) - Tel. 972 38 01 17

CASTELLERS

DE

FIGUERES